

2013 szeptember Vers

Balaskó Ákos: Felriadnak; Meghallgat; Nincs template

Felriadnak

Tavasza lett, egy éjjel alatt és végérvényesen.

Motorfék, az elidőzgetések korába

gurulunk, hegynek. Csordul, nem tapad tovább a

a barackos levélfóliák joghurtfénye sem.

Tavasza van, ahogy mindig, szálló igéktől klisés.

A falvak közti sáv fátyolszellős fényárnyék.

Egy korszak vége mindig elnyújtott holtjáték.

Ez az év, hogy teljen, még egy barázdát kivés.

Sohasem nőök fel, sosem, mert minden férfi ő.

A sírás besimul a menetzajba inkább.

Apa haja egyre őszül és egyre ritkább.

Mint madártejet, kanalazza testét az idő.

A mozgás felé, tőle kényszeres ellenerő.

A messzi nyárfák kezükkel, hát persze persze.

Hátul nincsen, sosincs, hogy is lehetne fejsze.

Varjak riadnak sárga, hullámozó repcemezőn.

Meghallgat

Ráadtam – kérte – rám túl nagy, csuromvíz kabátom.

Azt mondta, siessünk haza, eldőlnék majd az ágyon.

Fel sem tűnt, milyen lassú, nyálkás eső jön,

olajos fénybe vonta a járdaszigeteket. Tápoldat,

hogyan egy bimbózó neurózis benőjön.

Aztán, könnypszichiátrián heverő szemekkel,
és mint akinek szétrobban a torkában egy izzó,
felköhögtem apró foszlányokban a szilánkport,
mindegy, mi fáj pontosan, ha fáj. Úgy hallgatott,
mint tócsák alján az elveszett kulcscsomók.

Lobogott rajta a szélben a szürke bánat.

A hallgatással kicsavarta

és feltúrte ujját a ballonkabátnak.

Nincs template

Az a nap is a második kávéval indult.

Aztán – mert éjjel már csak ott van hely

szabad – át játszótereken, parkolókon.

Egy workaholic hajnali kényszermenete.

Mint egy elmaradt meeting,

hevert az a lehasznált cipő,
meg a sövényben végződő lábszár.
Muszáj volt megállni, mégiscsak,
figyelni mozdul-e
egy cekkerpárna, egy kartonágy.

Egy zsugorélet rendezőelve
borzasztó hatékony,
mindennek helye van
két és fél négyzetméteren.

Egy légzés hiánya milyen felszabadító:
van egy szám, kicsöng, felveszik,
kijönnek, eltakarítják.
És akkor, a kurva anyját,
a másik oldalára fordult.
Erre már nincs template,
erre nincs 104.

Az ő szakadt ballonja izzadt rám,
miközben ő vackolva morgott az én
belakott, közömbös álmaim felett.

Tetszik 2 ember kedveli. Az ismerőseid közül te lehetsz az első.

Kapcsolódó írások:

1. **Balaskó Ákos: Anyajegyek; Komposzt** Anyajegyei már foltokba rendeződnek csak vándorló kis színek – ahogy...
2. **Balaskó Ákos: Mail; Zokni** Sejtettem úgy két hete, hogy kipótlod, amit adhatok. Most már...
3. **Balaskó Ákos: Megőrizni a titkokat; Műesés; bomlás** Több nap eltelt már, mire feljutottunk, mert a pótkulcsot, kapukódot...
4. **Balaskó Ákos: adyosszes.doc could not be opened; Winchester végén** A linkre katt, nem ment, csak megtekint. Tempfájlok ágbogába landol...
5. **Balaskó Ákos: Rootkid; Kristályváza; Nem akar a földön; Performansz** Esténként J. egy kis vírust szeretget. Névről ismeri, arcokat képzel...

Cimkék: **Balaskó Ákos**

Cimkék: **Balaskó Ákos**